

РЕШЕНИЕ

№ 3402

гр. София, 25.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 11.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11794** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е срещу Решение № Ж-725 от 05.11.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е прекратено производство, образувано по жалба с вх. № Е-12-00-426 от 13.07.20 г., срещу [фирма].

Делото е образувано по подадена жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], представлявана от д-р Б. П. П. - Изп. директор, чрез адв. Д. А. С.-САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], оф.306, срещу Решение № Ж-725/05.11.2020г. на КЕВР по жалба с вх. № Е-1 2-00-426/13.07.2020г.

В жалбата се сочи, че обжалваното решение е незаконосъобразно, издадено при неспазване на установената в закона форма, при съществено нарушение на административно производствените правила, в противоречие с материалноправни разпоредби и в несъответствие с целта на закона.

Жалбоподателят, [фирма], представлявана от ИЗП. ДИРЕКТОР Д-Р Б. П., чрез адв. С., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Постъпила е молба, с която заявява, че не възразява делото да бъде разгледано в съдебно заседание, поддържа жалбата и претендира разноски.

Ответникът, КОМИСИЯ ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ, редовно призована, се представлява от юрк.К. и юрк.М.. Юрк. М. моли да бъде отхвърлена жалбата като неоснователна и недоказана, а административния акт като правилен и законосъобразен да бъде потвърден. Моли за срок за писмени бележки. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Претендира юрисконсултско

възнаграждение.

Заинтересована, С. М. Е. АД, редовно призована, не изпраща представител.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, за да се произнесе по жалбата, съобрази следното:

В Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР. Комисията) е постъпила жалба с горепосочения номер, подадена от д-р Б. П. - изпълнителен директор на [фирма]. Жалбоподателят възразява срещу отказа на [фирма] да предоговори (намали) цената на електрическата енергия, определена съгласно сключения между страните договор за доставка на електрическа енергия.

[фирма] счита този отказ за незаконосъобразен и в противоречие с принципите, залегнали в чл. 23 и чл. 24 от Закона за енергетиката (ЗЕ), както и в противоречие с основния принцип, прокламиран в нормата на чл. 31, ал. 1, т. 3 от ЗЕ.

Жалбоподателят поискал от КЕВР при съблюдаване на принципите, регламентирани в чл. 23 и чл. 24 от ЗЕ и на основание чл. 31, ал. 1, т. 4 от ЗЕ, да съдейства за предоговаряне на цените и връщане на разликата, считано от датата на тяхното изменение.

Жалба до КЕВР е подадена по реда на чл. 22, ал. 1, т. 2 от ЗЕ от клиент, срещу доставчик на електрическа енергия, свързана с изпълнение на регламентирани задължения по ЗЕ.

КЕВР приела, че жалбата отговаря на изискванията на чл. 143 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3) и като такава е допустима за разглеждане.

Същата е подадена до КЕВР и на основание чл. 143, ал. 4 от Наредба № 3 е изпратена до [фирма], в качеството му на доставчик на електрическа енергия, за разглеждане по компетентност и извършване на проверка.

В становището си [фирма] твърди пред КЕВР, че:

Искането на жалбоподателя се основава на писмо на заместник-кмета на Столична община, в което се препоръчва предприемане на действия за предоговаряне на цените по сключения договори за доставка на електрическа енергия в случай че същите надвишават актуалните към момента пазарни цени. Доставчикът твърди, че борсовата цена на електрическата енергия е динамична, както в посока понижение, така и към повишение. Именно динамиката на цената и отсъствието на трайна тенденция към понижение е причина да не са налице достатъчни основания за предоговаряне на цената по договора.

Въз основа на анализ на събраната по преписката информация и документи КЕВР установил следните факти:

Сключеният с [фирма] Договор № 1/23.01.2020 г. за доставка на активна електрическа енергия за нуждите на [фирма] (наричан по-нататък Договорът) е за срок от 12 (дванадесет) месеца, а договорената цена на активната електрическа енергия е в размер на 114.05 лв./MWh.

Позовавайки се на намалената цена на свободния пазар на електрическата енергия в

края на м. април 2020 г. жалбоподателят изпратил на 07.05.2020 г. писмо до [фирма], с което поискал преразглеждане на цените. След получения отказ на 28.05.2020 г. е изпратено второ писмо - покана за предоговаряне на цената, на което няма отговор.

Съгласно чл. 21, т. 7 от ЗЕ в правомощията на Комисията е да наблюдава прилагането на всички мерки, приети за изпълнение на задълженията за защита на ползвателите на енергийни услуги, както и да контролира, съобразно чл. 76, ал. 4, т. 8 от ЗЕ съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително проверки на основателността на жалби и сигнали срещу енергийните предприятия за договорни нарушения.

Правоотношенията между енергийните дружества, от една страна, и клиентите на електрическа енергия, от друга, възникват по силата на договори за продажба (доставка) на електрическа енергия, които могат да бъдат сключвани, както при регулирани, така и при свободно договорени цени, какъвто е настоящият казус. Поради специфичния предмет на договорите при свободно договорени цени, част от правата и задълженията на страните се регламентират с императивни разпоредби в ЗЕ и подзаконовите нормативни актове по прилагането му. В чл. 38а от ЗЕ е посочено задължителното съдържание на тези договори, а чл. 38б и чл. 38в от ЗЕ регламентират задължението на енергийното предприятие да предоставя информация във връзка с договорното правоотношение.

В съответствие с разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 2 и чл. 76, ал. 4, т. 8 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, свързани с изпълнението на задълженията им по чл. 38а от ЗЕ, т.е. контролира изпълнението относно съдържанието на договорите за доставка на електрическа енергия, включително за наличието на договорни нарушения.

Предвид гореизложените разпоредби и след извършената проверка е установено от КЕВР, че клаузите в сключения Договор съответстват на условията с посочените в чл. 38а от ЗЕ за задължителното съдържание договори, сключвани между енергийните предприятия и потребителите на енергийни услуги и липсват данни за наличие на договорни нарушения.

Съгласно Закона за задълженията и договорите страните могат свободно да договорят както цената за доставка на електрическа енергия, така и допълнителни клаузи освен задължителните по чл. 38а от ЗЕ.

Предвид гореизложеното договарянето и предоговарянето на цена по сделка за доставка на електрическата енергия е двустранен процес, който следва да бъде осъществен съобразно общата воля на двете страни и КЕВР не можело да е страна в процеса по предоговаряне на цената на електрическата енергия.

Относно твърдението на жалбоподателя, че отказът на [фирма] за предоговаряне на цената на електрическата енергия е в противоречие с принципите, залегнали в чл. 23, чл. 24 и чл. 31, ал. 1, т. 3 от ЗЕ, следвало да се има предвид следното:

Съгласно правомощията по чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗЕ цените, които подлежат на регулиране от Комисията, са регламентирани в чл. 30, ал. 1 от ЗЕ.

В чл. 24, ал. 1 от ЗЕ изрично е указано, че при изпълнение на правомощието си по чл. 21, ал. 1, т. 10 от ЗЕ, КЕВР „ приема и контролира спазването на правилата за снабдяване с електрическа енергия от крайните снабдители и доставчиците от последна инстанция“, Комисията следва да спазва принципа по чл. 24, ал. 1, т. 3 от ЗЕ за „осигуряване на балансирано изменение на цените за краен клиент, като отчита задълженията на обществения доставчик, на крайните снабдители и на операторите на

преносни и разпределителни мрежи, свързани с осъществяването на услуги от обществен интерес, със задълженията към обществото и с невъзстановяемите разходи“.

Разпоредбата на чл. 31, т. 1 и т. 4 от ЗЕ изисква цените, които подлежат на регулиране от Комисията, да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин, както и да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала в условията на регулиран пазар.

В тази връзка КЕВР направил извода, че разпоредбите на чл. 24, ал. 2, т. 3 от ЗЕ и чл. 31, т. 1 и т. 4 от ЗЕ не намират приложение при сключването на сделки за доставка на електрическа енергия при свободно договорени цени. Правомощията и функциите, регламентирани в ЗЕ, не включват правото и не пораждаят задължения на КЕВР да се намесва в договорните взаимоотношения между доставчици на електрическа енергия и клиенти, участници на свободния пазар при двустранното договаряне на цената на електрическата енергия.

На следващо място следвало да се има предвид, че съгласно чл. 38а, ал. 1, т. 5 от ЗЕ за жалбоподателя съществува възможност за прекратяване на договора преди срока на неговото изтичане, в случай че не е постигнато съгласие относно изменението на цената. Аналогично право се съдържа и в Раздел II.5 от Договора.

Предвид гореизложените факти и обстоятелства, твърденията на жалбоподателя за незаконосъобразен и в противоречие с принципите, залегнали в ЗЕ, отказ на [фирма] да предоговори (в случая да намали) цената на електрическата енергия, определена съгласно сключения между страните договор, КЕВР намира за неоснователни и прекратила административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-12-00-426 от 13.07.2020 г., подадена от [фирма] срещу [фирма].

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката - чл. 10 ЗЕ, а с чл. 22, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗЕ на КЕВР е предоставено правомощието да разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги и на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. В ал. 7 на посочената разпоредба е предвидено, че процедурата по подаване, разглеждане и доброволното уреждане на споровете се извършва по реда на Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетика (Наредба № 3/2013 г.). В чл. 49, ал. 2, т. 7 от Наредба № 3 е записано, че неразделна част от лицензията са утвърдените общи условия на договори. Съгласно чл. 75, ал.2, т.1 и т.2 от ЗЕ комисията провежда контрол за спазване на условията по издадените лицензии. Съгласно чл.168, ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения

административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В съответствие с чл.22, ал.1, т.2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал.5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл.22, ал.7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са визирани в наредбата по чл.60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета. В случая, изискванията на Наредбата- чл. 144 и сл. са спазени- изготвен е доклад от работна група и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение. Предвид това съдът намира, че не са допуснати процесуални нарушения в хода на административното производство.

Действително правоотношенията между енергийните дружества, от една страна, и клиентите на електрическа енергия, от друга, възникват по силата на договори за продажба (доставка) на електрическа енергия, които могат да бъдат сключвани, както при регулирани, така и при свободно договорени цени, какъвто е настоящият случай. Поради специфичния предмет на договорите при свободно договорени цени, част от правата и задълженията на страните се регламентират с императивни разпоредби в ЗЕ и подзаконовите нормативни актове по прилагането му. В чл. 38а от ЗЕ е посочено задължителното съдържание на тези договори, а чл. 38б и чл. 38в от ЗЕ регламентират задължението на енергийното предприятие да предоставя информация във връзка с договорното правоотношение.

В съответствие с разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 2 и чл. 76, ал. 4, т. 8 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, свързани с изпълнението на задълженията им по чл. 38а от ЗЕ, т.е. контролира изпълнението относно съдържанието на договорите за доставка на електрическа енергия, включително за наличието на договорни нарушения.

Съдът счита, че клаузите в сключения Договор, съответстват на условията, посочени в чл. 38а от ЗЕ, за задължителното съдържание на договори, сключвани между енергийните предприятия и потребителите на енергийни услуги и липсват данни за наличие на договорни нарушения.

Според Закона за задълженията и договорите страните могат свободно да договорят както цената за доставка на електрическа енергия, така и допълнителни клаузи освен задължителните по чл. 38а от ЗЕ.

Договарянето и предоговарянето на цена по сделка за доставка на електрическата

енергия е двустранен процес, който следва да бъде осъществен съобразно общата воля на двете страни и КЕВР не може да е страна в процеса по предоговаряне на цената на електрическата енергия.

Отказът на [фирма] за предоговаряне на цената на електрическата енергия не е в противоречие с принципите, залегнали в чл. 23, чл. 24 и чл. 31, ал. 1, т. 3 от ЗЕ и съгласно правомощията по чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗЕ, цените които подлежат на регулиране от Комисията, са регламентирани в чл. 30, ал. 1 от ЗЕ.

В разпоредбата на чл. 24, ал. 1 от ЗЕ е указано, че при изпълнение на правомощието си по чл. 21, ал. 1, т. 10 от ЗЕ, КЕВР „ приема и контролира спазването на правилата за снабдяване с електрическа енергия от крайните снабдители и доставчиците от последна инстанция“, Комисията следва да спазва принципа по чл. 24, ал. 1, т. 3 от ЗЕ за „осигуряване на балансирано изменение на цените за краен клиент, като отчита задълженията на обществения доставчик, на крайните снабдители и на операторите на преносни и разпределителни мрежи, свързани с осъществяването на услуги от обществен интерес, със задълженията към обществото и с невъзстановяемите разходи“.

Разпоредбата на чл. 31, т. 1 и т. 4 от ЗЕ изисква цените, които подлежат на регулиране от Комисията, да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин, както и да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала в условията на регулиран пазар.

Предвид това правилно КЕВР прави извод, че разпоредбите на чл. 24, ал. 2, т. 3 от ЗЕ и чл. 31, т. 1 и т. 4 от ЗЕ не намират приложение при сключването на сделки за доставка на електрическа енергия при свободно договорени цени. Правомощията и функциите, регламентирани в ЗЕ, не включват правото и не пораждаат задължения на КЕВР да се намесва в договорните взаимоотношения между доставчици на електрическа енергия и клиенти, участници на свободния пазар при двустранното договаряне на цената на електрическата енергия.

Отделно от това съгласно чл. 38а, ал. 1, т. 5 от ЗЕ за жалбоподателя съществува възможност за прекратяване на договора преди срока на неговото изтичане, в случай че не е постигнато съгласие относно изменението на цената. Аналогично право се съдържа и в Раздел II.5 от Договора.

В тази връзка съдът счита, че решението на КЕВР следва да бъде оставено в сила, а жалбата на [фирма], отхвърлена.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответника в о.с.з. за присъждане на разноски, съдът следва да осъди жалбоподателя да заплати сумата в размер на 100 лв., представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

По тези съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], представлявана от д-р Б. П. П. - Изп. директор, чрез адв. Д. А. С.-САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], оф.306, срещу Решение №

Ж-725/05.11.2020г. на КЕВР, с която е прекратено производство, образувано по жалба с вх. № Е-12-00-426 от 13.07.20 г., срещу [фирма] като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], представлявана от д-р Б. П. П. - Изп. директор, да заплати на КЕВР сумата в размер на 100 /сто/ лв., представляваща направени по делото разноси за юрискокултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред Върховен Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщение, че е изготвено.

Преписи от Решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: